

سفر اندرونی

دل شد از عشقِ زیارت مُنجی
می نشینم در بر اهل نظر
روزِ جمعه می رویم با اشتیاق
این چنین او را صدایش می کند :
کز فراقت می خورد او غصّه‌ای
عشقِ خود را با شما انشاء کند
نام مهدی(عج) باشدش وردِ زبان
او جمالت را نماید جستجو
حرفِ اول، آخرش باشد همین
می شوم پروانه‌ای دور سرت
مثلِ مجنون آه و زاری می کنم
چشمِ ما بر دیدنت نائل شود
ای وجودت در سرای لا مکان
بویِ عطرِ دیدنِ یار آمده
به ریارانِ نکوی شهرِ ما»
سویِ بغداد این سفر آغاز شد
جملگی خوش نام و خوش آوازه‌اند
یک معاون، یک مدیر مانندِ ماه
مثلِ گل در این سفر روئیده‌اند
یک پلیسِ هجرتِ با اقتدار
صادق است و پیروِ خطِ امام
آدم آزاده و روشِ پنداشتم
این معاون را ز خود پنداشتم
باليالي گشته یارِ مهربان
بوده او خدمتگزارِ زائران
عاشقِ سیدِ محمد در بلاد
با کمالیان بُود در یک ستاد
هر بليطی می شود رايانيه‌ای
می کند امنیتِ زائر بیان
می رود این هیئتِ ما هر کجا
با هواپیمایی آزاد آمدیم

سیزده ماهِ ربیع ، ماهِ علی^(۱)
می روم بارِ دگر در یک سفر
مقصدِ ما گشته اول در عراق
جمعه‌ها این دل هوايش می کند
« بشنو اينك از صبات قصّه ای
آنچه باشد در دلش افشاء کند
در سفر یا در حضر ، در هر مكان
در مسیرِ جاده‌ها و دشت و کوه
مهرِ تو با گوشت و خونش شد عجین
ار برانی ناصرت را از درت
دائماً لحظه شماری می کنم
تا که روزی فرصتی حاصل شود
ای امام ، ای مهدیِ صاحب زمان
بارِ دیگر فرصتی بار آمده
این سفر اندرونی سفر شد بهر ما
هر دو بالِ خوبِ ماهان باز شد
هیئتِ ما اهلِ کارِ تازه‌اند
فی المثل «ستوده»^۱ و «اسلام پناه»^۲
هر دو مسئولانِ مرزی بوده‌اند
«صادقی»^۳ باشد مدیرِ باوقار
او که سرهنگ است و سردارِ نظام
«شهسواری»^۴ یک مشاور ، یک مدیر
با «عليزاده»^۵ سفرها داشتم
أهلِ بابل ، خطّه مازندران
«اکبری»^۶ آلسّابقونِ سازمان
«ذاکری»^۷ باشد رئیسِ کار بَلَد
از امورِ خارجه ، «محبوب نژاد»^۸
چون «لواسانی»^۹ بُود پایانه ای
«مصطفی»^{۱۰} با شهرتِ مرادیان
با حضورِ یک «جواب»^{۱۱} با صفا
الغرضِ ماسویِ بغداد آمدیم

«خانی»^{۱۲} است و آمده با «اخوان»^{۱۳}
به راستقبال یارانِ وطن
تا بینِ یم قبرِ نورِ نیرین
سویِ هیئت همراه «الفت»^{۱۵} روان
رفته ایم از کاظمین سویِ نجف
در صفرِ آئینه‌ها پیداشدیم
ای امامِ مرتضای شیعیان
در چنین روزی نصیب ما کجا؟
شکرِ نعمت را بجا آورده‌ایم
هیئتِ ما می‌رود دنبالِ کار
گفت^{۱۶} ایم از مشکلاتِ دائمی
هر کسی را از سفر سیر می‌کند!
هر زمان اشکال تراشی می‌کند
نالهٔ زائر شده افزون زصد
تا که زائر را کند آن گونه زار
می‌پذیرند پیش تر با اشتیاق
می‌روند اول ز هر ایرانیان
گاه تفتیشِ عقاید می‌کند
می‌کند انگشت نگاری زین میان
بو کشد از ساک و کیفِ این و آن!
با جوابش ما را مدهوش می‌کند!
از جفای تیغ هر خار و خسی
از گذشته وضعِ ما بهتر شده
نی بُرون را بنگرد و قال را^{۱۷}
نی فقط باشد امورِ زائران!
این شده برداشتِ ما از گفتگو
واردِ یک «قصری از در»^{۱۸} می‌شویم
صحبتِ گل کرده ایم و بوستان
«مصطفی»^{۱۹} و «محسن»^{۲۰} ما یاریشان
می‌کنیم برنامهٔ کار را مرور
تا بوسیم مرقدِ شش گوشه را

آنکه دارد در عراق از حج نشان
در فرودگاه آمدند این هر دو تن
رفته ایم از این مکان تا کاظمین
«رؤسای حج و شمسا»^{۲۱} باتوان
ره گشودیم جملگی با یک هدف
روزِ میلادِ علی^(ع) آنجا شدیم
یا علی، ای پادشاهِ عارفان
ما کجا و مرقدِ مولا کجا؟
گرچه هر یک بندهٔ شرمنده‌ایم
بعدِ نجوا با علی^(ع) در کویِ یار
اجتماعی در کنار «کاظمی»^{۲۲}
گفته شد مرزِ عراق پیر می‌کند
کارکنان اعمالِ ناشی می‌کند
می‌شود با زائران برخورد بد
کار تعطیل می‌شود بهر ناهار
هر مسافر کانِ اتباعِ عراق
زائرِ هندی و پاکستانیان
بازبینی‌های زاید می‌کند
از محاسن دار و از خُرد و کلان
سگ شود جای پلیسِ زائران
حرفِ هیئت را سفیر گوش می‌کند
ناله دارد دستِ بعضی ها بسی
گفته او این مشکلات کمتر شده
«او درون را بنگرد و حال را
او نگاهش در عراق باشد کلان
پیچشِ مو را ببیند مثلِ مو
در دلِ شب از «قمی» دور می‌شویم
می‌نشینم در کنارِ دوستان
گل شده زوار و بوستان کاریشان
روزِ میلاد است و در جشنِ سرور
بعد از آن راهی شدیم در کربلا

کاروانِ شیعیانِ بی قرار
 مرقدِ سقا و سالارِ حسین^(ع)
 آمده هیئت در اینجا با امید
 شرحِ ایثارِ شما را خوانده‌ایم
 مرزِ دیگر در «ولید»^{۲۱} دائر کنیم
 می رویم از کربلا، مرزِ ولید
 ۱۴ تن را به همراه می بریم
 نقش او مانندِ ناجیِ غریق
 کارِ خوبش می دهد بتوی وفاق
 در امورِ مرزِ خود باشد حریف
 جیشِ امریکا از این متفذ پرید
 کرده‌ایم از صفرِ مرزی هم عبور
 می کنیم ما مرزِ سور را هم نظر
 مرقدِ آن کاروان سالارِ عشق
 مثلِ دریا لحظه‌های موج داشت
 بر رقیه^(س) هم سلامی کرده‌ایم
 بعد از آن هم رفته‌ایم پیشِ «سفیر»^{۲۰}
 تا نمازِ ظهر و عصر را خوانده‌ایم
 با «ابو زینب»^{۲۲} و یارانِ کبار
 مظهرِ سرسبزی و بوستان بُود
 در زیارت کرده‌ایم راز و نیاز
 تاکه یک برنامه هم تنظیم شد
 رفته‌ایم در شهرِ رقه نیمه شب
 مرقدِ عمارِ یاسر دیده‌ایم
 با اویس یارِ وفادار بوده‌ایم
 حامیانِ محکمِ دین بوده‌اند
 مرزِ خوب «تل أبيض»^{۲۳} دیده‌ایم
 تا بینیم کارِ زائر باکیه؟
 مانده از حیثِ رفاهی سوت و کور!
 تاکه چندین شهرِ تُرك را دیده‌ایم
 جاده تعمیر کرده و پُر قیر بود

دیده‌ایم ما از یمین و از یسار
 دیده‌ایم ما صحنِ بین الحرمین
 «یا ابا الفضلِ علمدارِ رشید
 ماهمه نزدِ شما درمانده‌ایم
 آمدیم تا خدمتِ زائر کنیم
 می دهیم بر زائرِ خود این نوید
 از فلوجه و رُمادی می گذریم
 شرکتِ «درع الجزیره»^{۲۴} در طریق
 می برد تا آخرین حدِ عراق
 در ولید هم دیده‌ایم «غازی شریف»^{۲۵}
 این عقید اندر ولید داده نوید
 مرزِ آنان کرده‌ایم باری مرور
 مقصدِ بعدی «تنف»^{۲۶} بود در سفر
 بعد از آن هم دیده‌ایم شهرِ دمشق
 در شبِ رحلت جمعیت اوج داشت
 یادِ آن دُختِ امامی کرده‌ایم
 می رویم با دوستان باب الصغیر
 اندکی هم در سفارت مانده‌ایم
 می رویم سویِ حلب بعدِ ناهار
 این حلب از بهترین استان بُود
 رفته‌ایم رأس الحسین^(ع) وقتِ نماز
 صحبتی با «شیخِ ابراهیم»^{۲۷} شد
 جانِ ما از خستگی آمد به لب
 رقه را در این معاصر دیده‌ایم
 یک شبی در نزدِ عمار بوده‌ایم
 هر دو تن در جنگِ صفين بوده‌اند
 سوریه گُل‌های خوبی چیده‌ایم!
 می رویم با دوستان در ترکیه
 «آچه قله»^{۲۹} مرزِ بینِ ترک و سور
 فرسخی در فرسخی پیموده‌ایم
 بعدِ «اورفا» شهرِ «ویرانشیر» بود

هم «جزیره»، هم «نصبین» دیده‌ایم
 راه کم پیچ و پُر از «رادار» بود
 دیدنش از بهر ما مطلوب بود
 بعد ساعتها به «زاخو» رفته‌ایم
 بر «برومندی» سفارش می‌کند
 اندکی از حیث وقت گشتم اسیر !!
 مرز «فیش‌خابور»^{۲۱} اقلیم دیده‌ایم
 با همه خستگی راه ساختیم
 بر «حسینی عظیم»^{۲۲} خود سری
 سود آن بر زائران شامل شده
 زائران را در مسیر یاری کند
 در «سلیمانیه» اسکان کرده‌ایم
 میزبان شد آن «عبادی»^{۲۰} عزیز
 زین مسیر زائر رود کرب و بلا
 جاده باریک و کم عرض رفته‌ایم !
 مرز «با شماق» پرسد از احوال ما
 خاک ایران را به روی سر کشید
 مثل نقش محکم قالی شده
 در دل دریای پُر بار صدف
 بودن هیئت میان شهر شام
 از نجف هم می‌رود کرب و بلا
 قدرت پوشیده یاری گران
 دیدن مرز همه دشوار بود
 دست روی درد زائر می‌گذاشت
 عشق زائر در دل ما جا گرفت
 می‌شود شیرین به مثل شکلات !!
 کار مرز دیگری تعقیب شد
 می‌گشایند اهل بیت^(ع) ما، دری
 عاقبت منظومه‌ای نو کرده‌ای
 این سفرهایی که دارد صد خطر
 دل به دنیای عجیبی بسته‌ای

ما «قرزل په» و «ماردین» دیده‌ایم
 جاده‌های ترکیه هموار بود
 چون پلیسی، کار رادار خوب بود
 در مسیر، این سو و آن سو رفته ایم
 کنسول اریل پذیرش می‌کند
 چونکه بار اولش بود در مسیر
 در «ئوتیلای»^{۲۰} دهوك خوابیده‌ایم
 زین حدود تا سوی «اریل» تاختیم
 می‌رویم در دفتر کنسولگری
 چون ملاقات با «کریم»^{۲۳}، «کامل»^{۲۴} شده
 وعده دادند تا که همکاری کند
 رو به سوی سدّ دوکان کرده‌ایم
 جمع کرد یاران هیئت دور میز
 دارد از ما التماس صددعا
 از «سلیمانیه» تا مرز رفته‌ایم
 «عسگری»^{۲۶} آمد به استقبال ما
 هیئت ما از سندج پُر کشید
 این سفر اند سفر عالی شده
 بودن روز تولد در نجف
 در وفات زینب^(س) عالی مقام
 در چنین وقتی که ناقوس دعا
 چشم ما بود و نگاه دیگران
 فرسخ اندر فرسخ اینجا کار بود
 هر کسی از سازمانش حرف داشت
 وحدتی در بین ما بالا گرفت
 دسته بنده شد تمام مشکلات
 رفتن از مرز ولید تصویب شد
 تا که در فصل و زمان دیگری
 ای صبا، با زائران خوکرده‌ای
 گفته‌ای از خاطرات این سفر
 با همه سختی راه آسوده‌ای

پر زدی سوی عراق تا شهر شام
به رِ زوارِ حسین(ع) ساعی شدی
بر ولید و بر تَنَف کردی نظر
با شماق و مرزِ زاخو رفتَه‌ای
تاب دیده مهره‌های گردنت!
شکرِ این نعمت بجا آور بسی
قدرِ این دوستان خوبت را بدان
دل به کار زائرانت بسته ای

از برای زائران کردی قیام
از دمشق تا ترکیه راهی شدی
تلِ ابیض را بدیدی در سفر
هر طرف این سو و آن سو رفتَه‌ای
رنج دیده زین سفر جسم و تن
چون به اهدافی که داری، می‌رسی
همچنان بر عهد و پیمانت بمان
گرچه با شمسا و حج وابسته ای

ناصر صبا

۸۹/۱۴/۱۰ لغایت ۸۹/۱۴/۱۴

عراق-سوریه-ترکیه-کردستان عراق

ملاحظات:

- ۱- معاون اداره کل مرزی وزارت کشور
- ۲- مدیر کلی امور مرزی وزارت کشور
- ۳- مدیر کل گذرنامه و اتباع خارجی ناجا
- ۴- مشاور رئیس سازمان و مدیر کل امور عتبات سازمان حج و زیارت
- ۵- معاون حج، عمره و عتبات سازمان
- ۶- مشاور سازمان
- ۷- معاون آقای کمالیان در ستاد عراق وزارت امور خارجه
- ۸- نماینده سازمان پایانه‌ها و حمل و نقل جاده‌ای
- ۹- نماینده سپاه قنس
- ۱۰- نماینده نهاد گذرنامه
- ۱۱- نماینده نهاد گذرنامه
- ۱۲- نماینده سازمان در عراق
- ۱۳- نماینده سازمان در سوریه
- ۱۴- آقایان معزی و کاظمی
- ۱۵- نماینده بعثه مقام معظم رهبری در کاظمین
- ۱۶- کاظمی قمی سفير جمهوری اسلامی ایران در بغداد
- ۱۷- این بیت از مولوی است
- ۱۸- منظور هتل قصر الدُّنْجَف
- ۱۹- آقای مصطفی مهدب که در جلسه نجف شرکت نمودند
- ۲۰- آقای محسن نظافتی که در جلسه نجف شرکت نمودند
- ۲۱- مرز مشترک سوریه و عراق
- ۲۲- شرکت امنیتی طرف قرارداد شمسا
- ۲۳- مسئول مرز ولید عراق
- ۲۴- مرز مشترک سوریه با عراق
- ۲۵- حجه الاسلام و المسلمين موسوی سفير ایران در سوریه
- ۲۶- مدیر شرکت امنیتی دیالی
- ۲۷- متولی مکان زیارتی رأس الحسين در حلب
- ۲۸- مرز مشترک سوریه با ترکیه
- ۲۹- مرز مشترک ترکیه با سوریه
- ۳۰- به زبان کردی یعنی هتل
- ۳۱- نقطه مشترک اقلیم با سوریه
- ۳۲- آقای عظیم حسینی سرکنسول ایران در اربیل
- ۳۳- وزیر کشور کردستان عراق
- ۳۴- وزیر اوقاف کردستان عراق
- ۳۵- نفر دوم کنسولگری ایران در سلیمانیه
- ۳۶- سرپرست دفتر حج و زیارت کردستان

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.